

Skovbørnehuset "Små Historier". Gitte og Torben fortæller.

Er DU forældre til et barn, som snart skal starte i børnehave i Slagelse, så læs trykt videre her..

For vi vil her forsøge at beskrive, hvorfor vi har været så glade for, at komme i Skovbørnehuset i Slagelse, - først på Stadionvej og senere på Valmuevej.

Det var ikke de store overvejelser vi gjorde os, da vi blev tilbudt plads til Mads i Skovbørnehuset, med opstart 1/12 2005.

For en børnehave var vel en børnehave??

Her 7 ½ år efter føler vi os så rige over at vi valgte rigtigt!!

Vi så ikke det manglende plasticlegetøj på legepladsen. Og at Mads skulle være ude det meste af dagen, hver eneste dag - hvor også madpakkerne skulle spises – det var vel kun godt?

Kastanie stuen hos Annemette og Janne blev hurtig den trygge base for både Mads og os som forældre. Og med bedstevennen Gustav indenfor rækkevidde, begyndte dagen godt for Mads - de to hang sammen som ærtehalv!

Da Anja meldte sin ankomst, var vuggestuen i Skovbørnehuset et helt naturligt valg. Så i 2008 begyndte Anja hos Sneglene hos Jytte og Bade – og det var skønt at aflevere 2 børn samme sted. De gav hinanden tryghed, og ved vinkevinduet i vuggestuen, blev der vinket farvel til mor – og altid sammen med en voksen begyndte dagen så rart..

Trygheden sammen med Alberte og Ester fra samme stue, har fulgt Anja helt frem til skolestart. ☺

Kun fantasien har sat grænser når legepladsen skulle angribes. Huler, hængekøjer, klatre træer, sandkassen, bussen i træ, trillebør, høns, værksted hvor der blev snittet (under opsyn naturligvis), huggehus, æbletræer og blommetræer, urtehave, den store arena og ikke mindst de enorme vandpytter (og deraf ligeså våde og munderede flyverdragter og gummistøvler) fantastiske omgivelser for børnene .

Et fast og meget traditionelt holdepunkt for både børnene og vi forældre, har altid været årstidsfesterne.

Når fastelavnstønderne kom frem i februar, så var også de voksne klædt ud. Og vuggestuebørnene har mere end én gang gjort store øjne, når børnehave børnene løb forbi – udklædt til ugenkendelighed.

Og alle børn var helt klar over, hvem der løb med sejren som kattedronning og kattekonge.

Skovbørnehuset "Små Historier". Gitte og Torben fortæller.

Påskeugen har også betydet forårets komme. Der blev trillet æg ned ad bakken, og med påske haren på samme rute som julenissen, slog det aldrig fejl. I reden med gulerødder, var der altid - påskeæg .. naturligvis.

Og som tradition i Skovbørnehuset, var der også til påske, sange som Mads og Anja stadig husker.

Til sommerfesten først i juni - bidrog alle stuerne med hver deres sang indslag. – og et stort hit hos Anja var, når mor stod i bod, og solgte sodavand til de voksne...- og dét at være med til at sætte de tomme flasker i kasser, har altid været SÅ fantastisk...'

I høst ugen lærte børnene at male korn, at presse æbler til saft, ryste smør, fremstille marmelade og meget mere – Samtidig blev høstsangene øvet, så de kunne synges af alle i Skovbørnehuset.

Højdepunktet var når vi forældre blev inviteret, til hjemmebag og smagsprøver, med kransen på legepladsen som det naturlige midtpunkt. En dejlig årstidsfest som Mads og Anja stadigvæk taler og synger om.

Da vi første gang skulle holde lygte uge, var vi fuldstændig uvidende om, hvad der ventede os.

Vi udhulede roer og satte cykellygter i, og lærte sangen om Lygtemanden og hans kone – På vores tur gennem skoven vi mødte vi dem naturligvis, for de havde jo hørt os kalde af dem.

Forinden havde børnene hentet og vasket roerne rene, der var bagt "sol - måne- stjerner kager," og øvet sange ... "lys lygtemand lys,.. vis mig vej... skatten vil jeg finde..."

Det kreative hjørne blev udfordret når der skulle klippe/klistres til jul, - og når advents spiralen havde skudt juleugen i gang, så var det jule-gudstjenesten i Antvorskov kirke, julefrokosten på stuerne, forældregløgg med æbleskiverne og de hemmelige julegaver at glæde sig til.

Storgruppens Lucia optog med Anja i front, vil blive husket som det helt særlige.

Og da Mads første gang bragte Nissen Birk med hjem - hundesulten efter pebernødder, og med dagbogen med i kurven, så blev gode råd dyre, - fordi den kære nisse skulle næste dag berette om tiden hos Mads, og dagbogen skulle være opdateret til samling. Løsningen lå lige til

Det var en drille nisse, vi havde fået på besøg. For i nattens løb havde Nisse Birk viklet toilet papir rundt om spisebordlampen, - til stor morskab for begge børn. Vi har haft besøg af nisse Birk et par gange, og senest Julius fra Mariehønestuen, og forventnings glæde over hvad de to nisser nu havde bedrevet i sit døgn i Nordrup, kunne læses i Mads og Anjas øjne..

Skovbørnehuset "Små Historier". Gitte og Torben fortæller.

Det er i skrivende stund, mange af de traditioner, som vi vil savne i vores fremtid.

Med 7 ½ år i samme hus med samme gode værdier, vil der naturligvis, også forekomme ændringer i hverdagen.

Når det kommer til Mads, er kolonien ved Bildsø strand, det der står som det "allerbedste". Det var 2 dejlige dage og nætter med samme trygge personale, - hvor alle børn fik muligheden for, at komme væk fra mor og far, og indgå i fællesskabet, og hvor de voksne fra dagligdagen, fik muligheden for at komme tættere på børnene.. (ingen tvivl om, at der var tomt hjemme i de dage, og ingen tvivl om, at kolonidagene knyttede børnene tættere til de voksne) ...

Men grundet omlægninger, og spareplaner vel også, så var disse kolonidage ikke aktuelle, da Anja startede i børnehaven. –

Den bedste tid i børnehaven for Anja, har ubetinget været, når der ved bålet blev bagt snobrød og pandekager og lavet popcorn.

Mad dagene i ude køkkenet hos Tina, og mange kilo gulerødder der skulle snittes, har i dag bevirket, at Mads og Anja interesser sig meget for at deltage i madlavningen herhjemme. . Og i at bage. Men opskriften på

"Suppe a la Bade" er det endnu ikke lykkedes os at få fat på... ☺

(den findes på hjemmesiden; red.)

Skovbørnehavens bus har bragt børnene mange dejlige steder. Utallige gange er turen gået til Bisserup. Henrik har i sin tid lavet et mærke – højt oppe – i træerne, som betyder, at hertil må der kravles.

Det ER sat højt oppe, og med en klump i halsen, og formaninger om at passe på, er vi blevet beroliget af Mads.." Det er ikke farligt, for Henrik siger, vi må kravle hertil"

Ture til Lejre forsøgscenter, Brommeskoven, lilleskoven, skoleskoven, Bildsø, Storebæltsbroen, badeture ved stranden, Kongskilde Friluftsgård, Bisserup, Antvorskov Kaserne, Slagelse Politistation og brandstation, og ikke mindst genbrugsstationen og forbrændingen i Slagelse...

- alle disse steder har været med bus – Først hed bussen "Rumpetrolden" og her i 2013 blev den omdøbt til "Valmuen". – men uanset farve og navn så har bussen altid været en gevinst i dagligdagen for både Mads og Anja.

I storgruppen har ferniseringen i foråret betydet, at både Mads og Anja har fået mulighed for at udfolde den kreative side. Motiverne er de samme. Selvportræt, frugter og valgfrit. Selvportræterne hænger i dag indrammet side om side i vores hus, og vidner om tiden i Skovbørnehuset.

Skovbørnehuset "Små Historier". Gitte og Torben fortæller.

Vi har ikke tal på alle de pinde, skaller, sten, grene, le klumper og barkflis, som har været med hjem i bilen i gennem årene.

Alle disse ting har haft en værdi for begge børnene. Sidegevinsten har været, at det stort set aldrig har været nødvendigt, at "aktivere" Mads og Anja, når de skulle lege ude. De har selv fundet på en leg, og har dermed udfordret sig selv og hinanden.

Mads og Anja har lykkeligvis fulgt den naturlige udvikling, og Anja skal nu følge Mads på Dyhrs i Slagelse. – Det er med vemod, vi siger farvel til Skovbørnehuset - og til alle Jer engagerede medarbejdere, som har fulgt os og Mads og Anja i alle årene..

Vi er aldrig gået forgæves til Jer, - Tak for den altid åbne dialog og ikke mindst åbne dør til Birgit og Henriks kontor.

Vi har ikke på ét eneste tidspunkt fortrudt, at vi sagde JA til pladsen i skovbørnehuset, - heller ikke selv om vi ikke kunne få øje på plastic legetøjet på legepladsen.. ☺

Efterfølgende har vi gjort den iagttagelse, at når Mads og Anja med sine kammerater besøger Bildsø strand, så kan vi se, hvilke børn der har gået i skovbørnehuset. Det er de børn, der er først oppe i det nærmeste træ.

Hilsen Anja og Mads – Gitte og Torben